

Sermo 17 excerpta

91 (hgl.ζ. 5ff.) Περὶ τῶν ἀνυπομονήτων καὶ θεμέλιον πίστεως μὴ ἔχόντων, (hgl.ζ. 10ff.) ὅτι αἱ προαιρέσεις τούτων τοιαῦταί εἰσιν· ἐὰν μὴ (φησὶν) μεταλάβω χάριν πνεύματος, ἀδυνάτως ἔχω παραμεῖναι, 92 (hgl.ζ. 2ff.) εἰ δὲ λάβω, τότε παραμενῶ. οὗτος οὐδὲ λαβὼν παρα μένει, ὅτι τὰς θλίψεις γενναίως φέρειν οὐ δύναται, μὴ εὐτρεπίσας οὕτως ἑαυτόν, (hgl.ζ. 19φ.) δέον κρίνειν, ὅτι τῷ δεσπότη μου κεχρεώσθηται παρ' ἑμοῦ πάση εὐνοίᾳ δουλεύειν 93 (hgl.ζ. 2) καί, εἴτε δίδωσί μοι ἢ οὐ, ἐγὼ οὐκ ἀφήμι τὸν δρόμον (hgl.ζ. 11ff.) τοῦτο λογιζόμενος, ὅτι οὐκ εἶμι ἄξιος, ἵνα κὰν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπικληθῆ ἔπ' ἑμέ. (hgl.ζ. 18φ.) εἰ δὲ καὶ γεέννη με παραδώσει κολασθῆναι, ἐγὼ οὐκ ἀφήμι αὐτόν. 94 (hgl.ζ. 1φ.) ὡς καὶ ὁ Ἰώβ· ἐὰν με ἀποκτείνης, ἐγὼ οὐκ ἀφήμι σε καὶ τῆς ἀκακίας μου οὐ μὴ ἐκσταίην. ὁ τοιοῦτος (hgl.ζ. 6) δικαίως τὴν ζωὴν κληρονομήσει.